

РЕШЕНИЕ

№ 4247

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **2850** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите (ТД на НАП)-С., депозирана чрез процесуален представител, против Решение от 06.01.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 15328/2020 г. по описа на СРС.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на решението на СРС. Иска се от съда да отмени оспореното решение и да потвърди изцяло наказателното постановление. Претендира съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Ф., която поддържа касационната жалба изцяло.

Ответникът – М. С. Ш., представлявана от адв. Д. оспорва касационната жалба, с искане да остане в сила обжалваното решение. Претендира разноски, като представя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура Прокурор Ц. дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С постановеното решение СРС е отменил обжалваното пред него НП № 538037-F564950/ 21.09.2020 г., издадено от директора на офис "Център" при ТД на НАП-С., с което на М. С. Ш. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 36880 лв., за нарушение на за нарушение на чл. 50, ал.1, т. 5, б. "б" от ЗДДФЛ, на основание чл. 80а, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ).

Съдът, с оглед събраните в хода на производството доказателства и установените факти, е приел, че в проведеното административнонаказателно производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административнонаказателната отговорност на М. Ш. е ангажирана неправилно и незаконосъобразно, като процесното нарушение е квалифицирано неправилно, като такова по чл. 50, ал. 1, т. 5, б "б" от ЗДДФЛ. Правилно и безспорно установено е, че Ш. не е заемодател, а е заемополучател по предствания пред органите на НАП и пред съда договор за заем от 05.01.2011 г. Нормата на чл.50, ал. 1, т. 5, б "б" от ЗДДФЛ посочва, че местните ФЛ подават ГДД по образец за непогасените към края на данъчната година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, ако размерът на тези остатъци общо надхвърля 40 000 лв. Безспорно установено е в хода на въззивното съдебно следствие, че наказаното лице е получател на заем, съгласно представения договор от 05.01.2011г. Налице е несъставомерност на деянието, поради неправилно установяване на фактическата обстановка от административно наказващия орган.

Правилен е извода на районния съд относно съществуващото противоречие между фактическото описание на нарушението и правния извод, направен както от актосъставителя, така и от наказващия орган досежно законовата разпоредба, която е нарушена, още повече, че в чл. 50, ал. 1, т. 5 от ЗДДФЛ законът ясно разграничава предоставените от получените парични заеми. При постановяване на решението си съдът е направил анализ на правилно установените факти и не е допуснал нарушения както на материалния, така и на процесуалния закон, поради което е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от правния спор основателно е искането за присъждане на разноски на ответната страна, като с оглед направеното възражение за прекомерност от касатора, което съдът намира за основателно, при приложение нормата на чл.18, т.4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя в размер на 300 лв., от поисканите 1956.00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.01.2022 г., постановено по НАХД № 15328/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на М. С. Ш., ЕГН: [ЕГН], сумата от 300 /триста/ лева, разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: